

LES MISERIES DEL TOSSAL

Quants i quantes dels que esteu llegint aquestes lletres ara mateix no heu llançat mai cap trasto al Tossal?.

Espero que no en sigueu molts, però la realitat em fa suspirar que en algun moment tots hem carregat mobles vells, cuines inservibles o fins i tot somiers que ja estavem farts de veure a la falsa.

El Tossal s'està convertint en un contenidor d'objectes rebutjats que s'acumulen a les vores del barranc poc a poc, sense cap esperança de que el riu s'els emporte no sé ben bé on.

Estem acostumats a sentir la frase: "Això que ja no serveix i ens fa tanta nosa ho haurem de tirar al riu".

Doncs bé, avui en dia, a un riu sense aigua ja no té sentit deixar-li la tasca d'allunyar de les nostres vides tot

allò que no volem tornar a veure. Fa llàstima passejar pel caminet de darrere de l'església i observar totes les misèries electrodomèstiques que vegeten al costat del que havia segut el riu. Tants trastos vells i porqueries que no es descomposaran mai i desapareixeran d'allí on les hem deixades. El fet de desfer-nos de les escombreries no és un acte intrascendent, si més no implica una certa responsabilitat per la nostra banda de saber que passarà amb elles.

El nostre Tossal de tota la vida està esdevenint un cementiri artificial. Entre un asil fantasma que s'imposa amb la seua buidor degut a la incompetència de no sé qui i a un riu que ja ha deixat de correr, a excepció de certes temporades de pluja generosa -com ara és el cas-, no queda gairebé cap cosa desitjable a

aquest raconet de Les Coves.

No escric tot aquest rotllo per no res, espero fer-vos recapacitar una miqueta la propera vegada que penseu llançar qualsevol trasto vell al riu. Més valdria mantenir-lo net i així arribar a sentir-nos satisfets del nostre entorn natural. Tant de progrés, tants cotxes per anar de casa al bar i tantes motos per fer soroll a hores intempestives ens han deixat sords per complet. El motor dels catxarros contaminants ha anul·lat el cant dels pardals, el so dels grills i el murmurí de l'herba pentinada pel garbí.

Personalment, m'agrada més gaudir del verd net de la natura que apuntar-me al carro d'un progés gris que ja no sap que fer amb tanta merda.

UNA KOLEGA.

racó poètic

COSAS CURIOSAS: ¡QUINCE!

Quince veces en la vida se alegra el hombre de veras. Y son, lector, las siguientes: Cuando ya no va a la escuela. Cuando le visten de hombre. Cuando termina una décima. Cuando le guiña a una niña y la niña le contesta. Cuando se fuma un cigarro y el humo no lo marea. Cuando escucha el primer sí. Cuando el bigote se afeita. Cuando se libra de quintas. Cuando acaba su carrera. Cuando se casa a su gusto. Cuando la mujer es buena. Cuando tiene el primer hijo. Cuando éste dormir le deja. Cuando saca el premio gordo y cuando muere la suegra.

R. D.

video - club

SARA

VIDEOS, PEL·LICULES, APARELLS DE MUSICA, DISCS, CASSETTES, CAMARES DE VIDEO, ETC.....

INTERESANTS OFERTES!

C/BOIX MOLINER, 5

TEL. 42.62.77

LES COVES.